

TRUTH IS FLEXIBLE

AKERSHUS KUNSTSENTER

MED Lida Abdul¹⁶, Shimon Attie⁵², Line Solberg Dolmen⁴⁶, HC Gilje^{9 40}, Liv Kristin Holmberg²⁴, Lars-Andreas Tovey Kristiansen³⁴, Rikke G. Komissar³, Malin Lennström-Örtwall²⁰, Shwan Dler Qaradaki³⁰, Fredrik Raddum¹⁰, Knut Olav Åmås⁵.

Om fasader og mangefasetterte virkeligheter
Line Solberg Dolmen

—Kan du fortelle litt om prosjektet du viser i TRUTH IS FLEXIBLE?

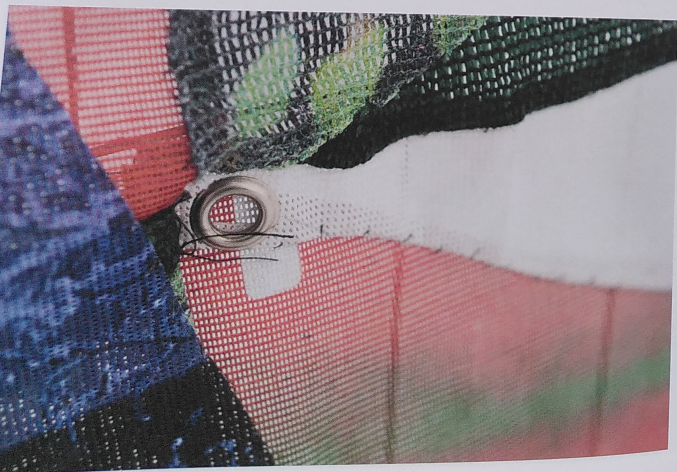
Prospects er en serie med såkalte gjerdepresenninger, altså slike store plasttekstiler som spennes opp på gjerder som omkranser byggeplasser. Ofte har disse avbildninger av bygget som er under oppføring, gjerne med et slagord for entreprenøren eller prosjektet.

Mine gjerdepresenninger er delvis sydd av brukte gjerdepresenninger, som en form for lappetepper. Noen av dem er trykket med collager jeg har laget av fotografier av byggeplasser, og andre igjen har motiver hentet fra en workshop jeg hadde med 4. klasse ved Volla skole i Lillestrøm. Jeg snakket blant annet med elevene om hvordan fremtiden i Lillestrøm kan se ut, og hva slags idéer barna hadde for det nye kunstssenteret som kommer. De var veldig engasjerte, og bidro med mye bra. Jeg synes det er fint at fremtidens innbyggere får være med å utforme byen de bor i.

Som kunst i offentlig rom så blir gjerdene med mine gjerdepresenninger en form for arkitektur i seg selv, i påvente av den arkitekten som skal reises. Og selv om det bare er en fasade, så utgjør de likevel et rom.

Den tyske arkitekten Gottfried Semper lanserte på 1800-tallet en teori om at i antikken var alle husfasadene dekorert med ulike farger – både bygninger og statuer i marmor var overmalt med farger, ikke hvite slik de er bevart og slik vi kjenner dem fra museene. Dette antar man var et tegn på et demokratisk samfunn der alle kom til orde. På samme måte har jeg også blant annet inkorporert elementer av

[Detalj] Line Solberg Dolmen, *Prospects*, 2018–2019, installasjon | Kirkegata, på parkeringsplassen, 21 fasadebannere i mesh-PVC å 340 x 180 cm, printet / applikert collage. Foto: Istvan Virag

Akershus Kunstcenter

tagging i verket mitt, som en stemme som også skal bli hørt i en by.

—*Hvordan tenker du at verket ditt knytter seg an til tematikken i utstillingen, dette med fake news, fleksible og parallelle sannheter, osv.?*

Slik jeg ser det så speiler arbeidet en mangefasettert virkelighet, et slags prisme av ulike elementer, noe som også gjenspeiles i hovedformene for collagene: Fragmentene er ordnet i en diamantlignende, eventuelt prismelignende, komposisjon.

Verket befinner seg ute i offentlig rom, på et sted der folk ferdes. Verket har også et uttrykk som kanskje ikke umiddelbart oppfattes som kunst, fordi du etterligner vanlige byggegjerderepresentasjoner. Hvilke tanker gjør du deg omkring det å vise kunst ute i offentlig rom? Jeg liker veldig godt idéen om at «alle» skal ha lik tilgang på kunst, og slik sett er dette et bidrag til det.

Tradisjonelt er det mange «menn på sokkel» ute i offentlig rom, altså bronse – eller steinstatuer av menn som har spilt en større eller mindre historisk rolle. Her i Lillestrøm er det en del god, offentlig kunst som utfordrer den tankegangen, men samtidig synes jeg det er viktig å se helt andre muligheter for utendørs kunst også, så som temporære verk, lydarbeid, og i mitt tilfelle: Noe som kanskje ser litt tilfeldig ut, som ikke er så opphøyd, som er nærrere dagliglivet og det som ellers rører seg her i byen.

Line Solberg Dolmen, Prospects, 2018–2019. Digitale collager gjengitt med tillatelse fra kunstneren.

